

SKAUT-EXULANT

Měsíčník skautů, skautek,
vlčat i světlušek z ČSR v exilu

Ročník VII.

Číslo: 2

Skautské ideály spojují svět

SKAUT — EXULANT

Měsíčník skautů, skautek, vlčat a světlušek z ČSR v exilu

Ročník VII.

Únor 1959

Číslo :2

RODNÉ MLUVĚ

My tebe ctíme, tebe nanejvýš,
ty nám jak věčné slunce vévodíš.
Jen tebou se nám zlaté jitro dní,
ty mluvo srdcí, mluvo národní!
Jen tebou život, slavný zdar a vzrůst
nám zaslíben byl z Libušiných úst.

Eliška Krásnohorská

VLAJ, NAŠE VLAJKO!

Vlaj naše vlajko, věčně vlaj,
vlaj za bouře a za pohody,
chraň čest a řád a práce plody!
Těch pro tě padlých odkaz haj!
Chraň před útokem krásný kraj,
neklesni v míru ani v boji!
Kde stanul Čech, ať věčně stojí!
Vlaj, naše vlajko, slavně vlaj!
Ne pyšně, hrdě však se vznes,
ať národ roste a vzkvétá!
Necouvni před soutěží světa,
buď dobrých láskou a zlých děs!

Viktor Dyk

O TOM CO UVIDĚL OSPALÝ SKAUT

Tra-drá-kch, kch . . .
Ne, znovu! Trá-ihyihyhii . . .
Ne, znovu! Ta-drá-ta drá-ta krrr . .
Už jsem to mohl mít a zase se to
pokazilo! Ta-drá-ta-drá-tam drý
ty-taty-taty-dríí! Konečně.

Teprve teď se podařilo malému skautíkovi zatroubit budíček tak, že trumpeta ani jednou nezakašlala. Utřel si, chlapík, spokojeně pus a postavil se do pozoru vedle bratra vedoucího.

Ze stanů počaly vykukovat hlavy, pak vylézali celí skautíci a už už utíkali k potoku a myli se, jen to stříkalo. Bratr vedoucí byl spokojen. Tu však kdosi žaluje: Prosím, Jirka mi zahodil mýdlo do vody!

A jiný: Prosím, Láďa troubí ve vodě jako slon!

Leč vedoucí jako by neslyšel ani jednoho žalobníčka. Ať se kluci vydovádějí, jen když se všichni pořádně umyjí.

Teď však přišel ještě jeden žalobníček: Prosím, Karlík ještě spí. V ten ráz vedoucí oživil. A hned zavolal: Kluci, sem, každý si vezměte misku na jídlo a naberte do ní vodu!

A teď všichni za mnou! Bratr vedoucí si nabral vodu do kotlíku na vaření, za ním šli opatrně skautíci s plnými miskami. Rovnou ke Karlíkovu stanu. Vedoucí otevřel pomalu otvor a v tu chvíli nejbližší vychrstli na spáče všechnu vodu.

Iíííí, zapištěl Karlík a vyletěl ze stanu.

Ondřej Sekora: „Z knihy Ferda mravenec“

ÚKOL: Volně vypravuj! Zažil jsi něco podobného ve skautském táboře neb letní škole neb jinde na prázdninách? Nakresli a napiš nám o tom!

Z LIDOVÝCH PRANOSTIK*

Leden : Je-li teplý leden, s korce mandel jeden. – Leden tuhý a drsný prospívá osení. – Lednové mlhy věští mokré jaro. – Je-li na Tři Krále hodně jinovatky na stromech, bude ten rok mnoho hrachu. – Bude-li na den obrácení sv. Pavla vítr vát, budou toho roku na vojnu brát. – Když přibývá dne, přibývá i zimy.

Únor : Únor, netrkne-li rohem, šlehne ocasem. – Únor studený, srpen horký. – Mnoho mlh v únoru způsobí mokré léto. – Masopust na slunci, pomlázka u kamen. – Vyskakuje-li se o masopustě do výše při tanci, bude toho roku vysoký oves. – Únor bílý, pole sílí. – Když únor vodu spustí, v led ji březem zhustí. – Přijdou Hromnice, konec sanice. – Sv. Matěj mosty boří anebo staví.

Březen : Hřmění v březnu oznamuje úrodný rok. – V kožichu v jařinu a v košili ozim. – Na sv. Řehoře čáp letí přes moře, ledy plují do moře, žába hubu otevře, líný sedlák, který neoře. – Na jaře konev deště, lžíce bláta.

Duben : Po bouřce v dubnu jsou jistě ještě mrazíky. – Hodně-li v dubnu vítr duje, stodola se naplňuje. – Sníh dubnový jako mrva pohnojí. – Mokrý duben a máj chladný – k sýpkám, senu přístup žádný. – Kvetou-li hodně stromy koncem dubna, bývá mnoho ovoce. – Jiří a Marek mrazem nás zalek. –

Květen : Je-li již máj zahradník, není stodol milovník. – Může-li se na počátku května schovati vrána v žitě, lze očekávat dobrou žeň. – Studený máj v stodole ráj! – Když máj vláhy nedá, červen se předá. – Suchý březem, mokrý máj, bude humno jako ráj!

Červen : Červen studený, sedlák krčí rameny. – Krásný červen-požeňnaný rok. – Za kolik dnů kukačka po sv. Janu kuká, tolik zlatých za žito bude bráti sedláková ruka. – Prší-li na Jana Křtitele, prší tři dny celé: pěkně-li na Jana Křtitele, máš pěkné tři dni celé. – Na sv. Jana není noc žádná. – Do Jana Křtitele nechval ječmene. – Na sv. Víta celou noc svítá.

Červenec : Mnoho hřibů, málo chleba. – Mnoho ryb, málo zrna. – Sv. Prokop kořen dokop'. – Sv. Markyta vodí žence do žita. – Parno o Jakubě, zima o vánocích.

*Pranostika = předpověď počasí!

Srpen : Když na sv. Vavřince prší, bude mnoho myší. – Vavřinec ukazuje, jaký podzim nastupuje. – Na den sv. Vavřince jdou oříšky do věnce. – Svatá Královna dává ferveční výlupek (Okolo Nanebevzetí P. Marie jsou zralé oříšky) Bartoloměj svatý, odpoledne krátí.

Září : Co červenec a srpen nedovaří, září neusmaží. – Po sv. Matouši, čepici na uši! – Září jezdí na strakaté kobyle. – Na podzim lžice deště a konev bláta.

Říjen : Teplý říjen, studený únor. – V říjnu mráz a větry, leden, únor teplý. – Na sv. Marka, kdo nemá chleba ať kouše jabka. – Jak se den sv. Havla ukazuje, takovou zimu objevuje. – Sv. Havel do zelí zajel. Sv. Voršila jíní nasila – Šimona Judy-zima je všudy.

Listopad : Zima-li na sv. Kateřinu, přilož o peřinu – Na sv. Kateřinu schovej se pod peřinu! – Teplý podzim-dlouhá zima. – Na podzim hodně trnek-příštím rokem hodně žit. – Hřmí-li v listopadu, bude úrodný rok. – Listopadový sníh neškodí osení. – Sv. Martin přijíždí na bílém koni. – Chodí-li husa o Martině po ledě, bude chodit o vánocích po blátě, – Na sv. Martina husa nejpěkněji zpívá.

Prosinec : Když v prosinci sněží, úrodný rok běží. – Lepší vánoce třeskuté, nežli tekuté. – Černé vánoce – bílé velikonoce. – Je-li o jitřní hvězdno, slepice dobře ponosou. – Severní větry a červánky učiní zimě brzy konec. – Jsou-li šišky dosud na stromech, nepotrvá zima dlouho. – Lucie, Lucie, ta nám noci upije a dne nepřidá.

Podle Karla Jaromíra Erbena

ÚKOL: Vypiš si vhodná rčení do kalendáře — (pro každý měsíc)! Nauč se postupně zpaměti aspoň 20ti!

V KRAJŠÍ SVET

Hl'a, Tyršov svätý ideál, i nad Slovenskom vrie;
rodí sa nový, silný ľud, čo srdca nezaprie.

A od Tatier až k Šumave a od Dunaja k Vltave
si bratia ruky podajú; otčine ku sláve.

Ludo Kováč

ÚKOL: Nauč se zpaměti!

JAK JSEM CESTOVAL PO ARABII

Mé výzkumy v arabské poušti vyžadovaly, abych se do ní dostal a v ní pohyboval nikoliv jako cizinec, nýbrž jako domorodec. Nesměl jsem se za domorodce vydávati, měl jsem jím skutečně býti. K tomu bylo třeba důkladné znalosti řeči a přivtělení k některému kmeni. V Arabii není vlády a správy, není stráže bezpečnosti a četnictva. Život a majetek zajišťuje příbuzenstvo. Kdo nenáleží k žádnému kmeni, nemá v poušti příbuzenstva, je bez ochránce, i může býti od kdekoho oloupen, poraněn, abzit.

Řízením Allahovým jsem byl přijat za člena dvou mocných kmenů Beni Sachr a Rualů. Přátelé mého kmene byli mými přáteli, avšak nepřátelé mého kmene byli též mými nepřáteli a tu bylo nesmírně obtížné získati ochránce mezi nimi.

Příslušnost ke kmeni určovala můj oděv a výbroj. Nikdy jsem nevkročil do pouště v šatu evropském. Vždy jsem se odíval jako moji arabští pobratimci. Vědecké přístroje jsem balil po způsobu domácím a používal jich pouze, když jsem byl úplně bezpečný. Výbroj a zásoby jsem ukládal do pytlů anebo velkých sedlových tlumoků. Potraviny jsem s sebou brával v poušti obvyklé: vždyť jsem se živil jako domorodci. Ze zbraní jsem měl dýku, revolver, loveckou ručnici a karabinu. Tím jsem se od svých druhů nikterak nelišil, neboť si beduové potrpí na zbraně co nejlepší. Dalekohled, triedr, má každý náčelník a velitel nájedníků.

Nejraději jsem cestoval bez stanu. V období suchém to bylo snadné, v období deštivém jsem však byl nucen uchraňovati své zásoby pod stanem. Když jsem zkoumal území svého kmene Rualů, větší než naše republika, měl jsem dva stany. Byl jsem zásoben na rok a stěhoval jsem se se svými velbloudy a náklady jako domorodec. Velký stan jsem zřídil poblíž stanu svého ochránce, složil pod ním svůj majetek a zásobiv se

na tři, čtyři neděle, odjížděl jsem se dvěma druhy a malým stánkem na vědecké výzkumy do pouště.

Ačkoliv jsem byl velmi opatrný, přece jsem se neuchránil různého protivenství a nebezpečí. Zdraví mně sloužilo, avšak několikrát jsem byl zachvácen tropickými nemocemi, ba též otrávití mne chtěli. Viděl jsem, jak mně kopou hrob a jak naslouchají, zda ještě dýchám.

Velké je utrpení, které vzniká duševní osamělostí. Toužíte po známém hlasu, milé tváři – a slyšíte rachot ručnic a vidíte divé postavy. Nejednou jsem se za noci zahleděl na své druhy a velbloudy a tázal se sama sebe, co vlastně jsem, bdui či Evropan. Po dlouhých měsících, kdy jsem nedostal ani novin, ba ani pošty, byly mé vzpomínky na vlast jakoby zaváty, utlumeny. Schválně jsem je udržoval pod obzorem svého myšlení, neboť jak se vynořily nad něj, dalo mně mnoho práce, abych v poušti vytrval.

Takto jsem v poušti žil a pracoval mnoho let. Urazil jsem na velbloudu přes 21 000 km, tedy více než třikrát tak daleko jako z naší republiky do Ameriky. Putoval jsem po kraji, do kterých dosud žádný Evropan

nevkročil, otevřel jsem vědecké prameny neznámé anebo nepřístupné a přispěl svou vlastní cihlou na budoucí osvětu lidstva. Pro sebe jsem si z pouště odnesl vědomí povinnosti dívat se na každého člověka jako na bratra a prokazovati mu dobro-nikoliv pro vděčnost, pro odměnu, nýbrž pro vnitřní spokojenost.

Alois Musil

ÚKOL: Velký cestovatel musí přinést mnoho obětí. Volně vypravuj a napiš o tom, jak cestoval Alois Musil, který byl znám jako beduínský „náčelník Musa!“

117. MIREK SE HLÁSÍ KE SKAUTŮM

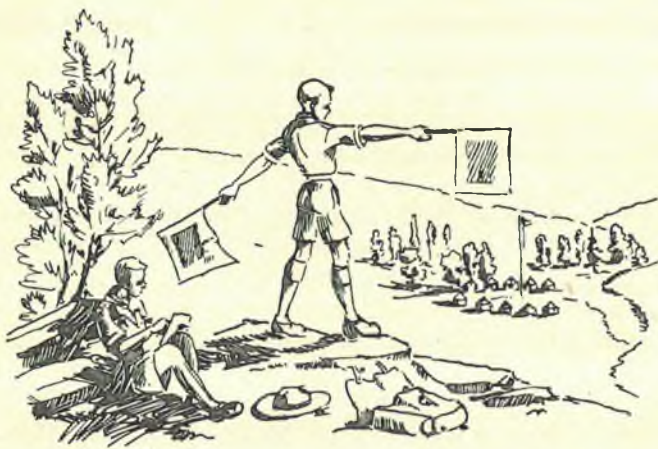
Hned příštího dne se vydal Mirek ze svých hradních částí města dolů do tajemného prostředí Karlova mostu. Celou cestu si sestavoval nějakou řeč, nebo vůbec úvod, který mínil říci v junácké klubovně, až do ní vkročí. Nic vhodného ho však nechtělo napadnout.

Bylo pošmurné podzimní odpoledne, třebaže dosti teplo. Po nebi se proháněly veliké mraky, vítr skučel a ze zahrad vháněl do ulic zvadlé listí. Vůně tlení vše pronikala. Mirkovi tlouklo srdce. Už je skoro u Zámečnické ulice a tam někde je klubovna Devadesátky.

Až několik kroků od domu číslo pět se mu vrátil jeho obvyklý klid. Trochu bloudil po rozlehlém dvoře od jedněch dveří k druhým, než našel nápis: Klubovna 90. oddílu Junáka. Po několika vteřinách váhání zaklepal. Uvnitř zmlkl něčí hlas, který něco vykládal a pak se ozvala výzva: „Dále!”

Mirek stiskl kliku a vstoupil do prostorné místnosti. Kolem velikého stolu uprostřed sedělo asi osm chlapců, kteří se teď při otevření dveří pátravě dívali na Mirka.

Vyhledal očima jednoho z nich, který se mu zdál poněkud starší, než ostatní, a seděl v čele stolu.

„Chtěl bych se státí junákem,“ pronesl pevně Mirek, „a nevím jak do toho.“ Tváří staršího chlapce, k němuž Mirek mluvil, přeletl úsměv. „Tu je jen jedna pomoc,“ řekl. „Přihlásit se do junáckého oddílu. Těžší už je, vydržet zkušební dobu a stát se opravdu dobrým junákem a dobrým kamarádem všem ostatním.“

„To nelze být junákem hned,“ optal se trochu zklamaně, „to se musí na něco čekat?“

„Ano – abys totiž tomu rozuměl. Do oddílů se hlásí mnoho hochů ne pro zájem, nýbrž proto, aby se mohli druhým pochlubiti: Já jsem skaut! Takoví hoši jsou nám jen na překážku v naší práci, jež je ani dost málo nebaví. Proto, než někoho do oddílu opravdu přijmeme, dáme mu čtvrtletní zkušební lhůtu. V té době poznáme, zda z něho bude dobrý junák, či zda jeho počáteční nadšení brzy vuprchá.“

„Ach tak je to,“ usmál se uklidněný Mirek. „Ale přesto se k vám hlásím. Ten čtvrt roku mé zkušební lhůty, to bude můj zápas o mou dobrou pověst. Ještě nikdy mne totiž nikde nevyšoupli.“

Ta poznámka o vyšoupnutí a veselý Mírkův úsměv nakazily všechny ostatní chlapce. Rozesmáli se a Mirek zaslechl, jak jeden z hochů prohodil o něm něco velmi příjemného.

„Tak tedy dobrá,“ rozhodl onen starší hoch. „Počkej zde na našeho vedoucího, přijde před sedmou hodinou večer. A prozatím buď hostem na naší družinové schůzce.“

Z knihy: Pod junáčkou vlajkou

Jaroslav Foglar

ÚKOL: Jistě jsi viděl skautky a skauty ve svobodném světě. U nás doma je skauting zakázán a kdo se k němu hlásí, je pronásledován. A přece býval čs. skauting jeden z nejlepších. Napiš nám o tom, jak ses setkal se skauty či skautkami a kdes je poznal!

Laskavostí čs. dálkové školy bvla nám přenechána skautská sazba z čítanky MÁ VLAST. Vzdáváme tím zde své díky. Sedmý ročník bude částečně tištěn a částečně rozmnožován.

SKAUT-EXULANT. Měsíčník. Za spolupráce s čs. dálkovou školou v exilu. Redakce a administrace: Stuttgart Postfach 1134.
Cena ročníku: \$ 1,20 + poštovné!

